

Nam Thần Anh Không Thể Nhìn Nhầm

Contents

Nam Thần Anh Không Thể Nhìn Nhầm	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	6
4. Chương 4	8
5. Chương 5	11
6. Chương 6	12

Nam Thần Anh Không Thể Nhìn Nhầm

Giới thiệu

Thể loại: Võng phối, điền văn. Diễn viên: Tưởng Thập (Thập Tịch), Lạc Dĩ Thần (Lạc Thành)Phối hợp diễn: thành viên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-than-anh-khong-the-nhin-nham>

1. Chương 1

Lạc Thành: Giục em giao âm cũng là vì muốn tốt cho em miễn cho người khác nói linh tinh. Thuận tiện trị chứng kéo âm của em.

Tưởng Thập đi trên sàn gỗ từ đầu này sang đầu kia căn phòng, lại từ đầu kia gian phòng đi trở về. Chân đạp lên sàn gỗ phát ra tiếng thùng thùng. Tưởng Thập ngồi trở lại trước bàn mái vì tính xấn ổng tay áo khuôn mặt suy tư.

“Tích tích” Tiếng chim cánh cụt vang lên.

Tưởng Thập đau khổ mở ra, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú nhăn nhó.

Lạc Thành: Thập Tịch, giao âm.

Thập tịch: QWQ nam thần, ngày mai mới giao được không, meo?

Lạc Thành: = =.

Thập Tịch: QAQ không được sao, meo?

Lạc Thành: = =.

Thập Tịch: QvQ ngao! Nam thần thật xinh đẹp!.

Lạc Thành: Mau giao âm, tiểu yêu tinh.

Thập Tịch: Q Q

Lạc Thành: Sờ đầu, còn mỗi mình cậu.

Thập Tịch: .

Gương mặt Tướng Thập rất không tình nguyện, Lạc Thành là đại thần trong giới CV, cũng là nam thần trong lòng Tướng Thập, nam thần cái gì cũng tốt, lúc làm kế hoạch đặc biệt mạnh mẽ vang dội, thường xuyên giục âm. Mà Tướng Thập cái người bị chứng thích kéo âm bị giục đến nổi đầu cũng to ra.

Người bị chứng kéo âm bị nam thần giục, nhưng còn muốn tiếp tục kéo phải làm sao? Gấp, treo máy chờ!
#.

Áo may ô của Tướng Thập ở vòng phối là Thập Tịch, là một đại thần CV thụ âm, vào giới ba năm, ấn tượng sâu sắc nhất của mọi người với cậu là chứng kéo âm. Đã từng có một manh kịch ngắn bị cậu kéo hơn nửa năm, kế hoạch đều sắp khốc, tiểu thụ thụ Thập Tịch mới từ tồn gỏi âm qua. Tuy rằng chứng kéo âm không cứu được, nhưng mà giọng của cậu rất đẹp, hơn nữa còn là loại đặc biệt xinh đẹp. Có thể gọi là yêu nghiệt thụ âm. Cho nên dù cậu có kéo âm cũng vẫn có thật nhiều kế hoạch tìm cậu nhận kịch. Mà bộ kịch Lạc Thành làm kế hoạch này cậu phối chủ dịch thụ. Kịch mà Lạc Thành làm kế hoạch đều có phản hồi rất tốt, Lạc Thành chính là chiêu bài sống mà! Nhưng mà bởi vì chủ dịch thụ là đại thần Thập Tịch kéo âm, đã có không ít người không ôm hy vọng với bộ kịch này! Thật sự có khoa trương như vậy sao!!!

Tướng Thập nhìn chăm chăm mạch hồi lâu, mới mở AA ra. Lại nhìn chăm chăm AA hồi lâu, chọn dấu X. Ai! () còn muốn kéo!

Vì vậy Tướng Thập buồn bực quyết định tới nhóm, tất nhiên không phải nhóm của tổ kịch, đi vào nhóm của tổ kịch tất cả đều là “Thập Tịch mau giao âm” “Giao âm giao âm mau giao âm” liên hoàn call.

Thập Tịch đau buồn bị giục âm: QWQ bị nam thần giục âm.

Dưa chuột Yên yên: Đau thương hay vui sướng?

Hoa cúc nở rộ: Thập Tịch mỹ nhân đã lâu không có tới diễn đàn! Oán niệm công kích →→.

Im lặng trên lầu: Chứng kéo âm của mỹ nhân lại tái phát =. =.

Thập Tịch đau buồn bị giục âm: Không muốn giao âm QWQ phải làm sao?

Thập Tịch Dĩ Thần: Lôi ra ngoài đánh chết.

Thập Tịch đau buồn bị giục âm: Dĩ Thần quân QAQ thật là hung tàn!

Thập Tịch Dĩ Thần: = =.

Tướng Thập bị giục âm bấy lâu nay vừa thấy cái emo này tay run một cái, vì cái lông gì cảm thấy người đàn ông ảm áp Dĩ Thần quân bị Lạc Thành cao quý lãnh diễm bám vào người chứ?

Im lặng trên lầu: Mang theo băng ghế vậy xem jq lầu trên ().

Thê Thê Kiêm Gia: Vậy xem +1.

Sau đó phía dưới không ngừng có người +1, +2, +3, +10086, + số giấy cắn cước...

Tướng Thập then thùng, đám fan nhà mình thật là!!!!

Dĩ Thần quân là trưởng nhóm fan Thập Tịch, cũng là fan số 1 của cậu, chỉ có điều từ một năm trước trong ca hội sinh nhật của cậu, Dĩ Thần quân hát một bài hát sinh nhật, sau đó chúc phúc, các cô gái các chàng trai liền sôi trào () công âm thật hay!!!

Lần đầu tiên khi Tướng Thập nghe được thanh âm của Dĩ Thần quân cũng càng hoảng sợ, trước đây cậu vẫn cho rằng Dĩ Thần quân là em gái.

Thập Tịch đau buồn bị giục âm: Hừ (^) không để ý tới các người!

Sau đó Tưởng Thập thực sự không để ý tới đám fan này () bởi vì cậu và Dĩ Thần quân đang trò chuyện riêng

Thập Tịch: Dĩ Thần quân.

Dĩ Thần: Mỹ nhân gọi tại hạ đến có chuyện gì quan trọng? mặt nghiêm túc

Thập Tịch: Nhìn vẻ mặt của anh kia ←←.

Dĩ Thần: ==.

Thập Tịch: Đến, thụ thụ cười một cái cho gia xem.

Dĩ Thần: ... đi thu âm thô đi thôi pia! .

Thập Tịch: Thụ thụ cười một cái, gia phải đi () .

Dĩ Thần: ^-^ đi đi, tiểu mỹ nhân. Bai bai tiểu mỹ nhân.

Tưởng đại mỹ nhân đột nhiên cảm thấy lạnh gáy.

Tưởng đại mỹ nhân thở dài, quyết định phải thu cho xong. Bật người tắt chim cánh cụt, mở AA

Thực ra Tưởng Thập rất nghiêm túc thu âm thô, chẳng qua là thích kéo âm mà thôi. Thực ra âm thô của cậu vẫn rất có hiệu suất!

Ghi âm đến tối, gần sáu giờ. Tưởng Thập liếm liếm đôi môi khô, gửi âm thô cho hậu kỳ, mới đi uống nước.

Mở chim cánh cụt.

Lạc Thành: Cực khổ, hậu kỳ nói cậu giao âm.

Thập Tịch: Không khổ cực cũng không mất bao nhiêu thời gian.

Lạc Thành: Ngoan.

Lạc Thành: Được rồi, tổ kịch muốn tổ chức gặp mặt, đến lúc đó cậu cũng tới tham gia đi. Dù sao bây giờ là nghỉ hè, học sinh đều được nghỉ.

Thập Tịch: Ồ.

Lạc Thành: Không tình nguyện?.

Thập Tịch: Không có.

Lạc Thành: = = thái độ lạnh nhạt như vậy?.

Thập Tịch: Tôi một tay ngâm mì, một tay đánh chữ.

Lạc Thành: Sau này không được ăn mì, không dinh dưỡng.

Thập Tịch: ...

Tưởng Thập ngâm mì xong dùng đôi đũa duy nhất gấp lên, bỏ vào trong miệng, hung hăng nhai nhai

Gào —— mì dưa chua thịt bò Lão Đàm, mùi vị thật ngon!

2. Chương 2

Lạc Thành: Kỳ thực anh chỉ muốn đặt nick name cho một mình em, tiểu yêu tinh rất thích hợp với em nha XD.

——.

Tổ kịch Điện Nguyệt Hàn Sái kịch truyền thanh cổ phong bl Điện Nguyệt Hàn Sái phát hành kì 1 rồi.
Staff

Kế hoạch: Lạc Thành (người tự do)

Biên kịch: Cầu không quan tâm bánh màn thầu (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Đạo diễn: Ma công đậu hủ (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Trang trí: Thanh minh quả tử (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Hậu kỳ: Bánh rán trái cây (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Tuyên truyền: Vị nướng Đông Kinh (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Cast:

Mạc Điện: Lạc Thành (người tự do)

Mạnh Hàn: Thập Tịch (người tự do)

Cầm Nguyệt: Cán Sắc (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Gã sai vặt: Tiểu Tầm (xã đoàn thích kịch truyền thanh)

Quốc sư: Dạ Túc Thiên (người tự do)

Áo rồng giáp:...

Áo rồng át: ...

...

2L: Tát hoadoạt sô pha tổ kịch! Thập Tịch tiểu mỹ nhân cuối cùng cũng không có kéo âm! Giọng tiểu mỹ nhân thật đẹp mặt hoa si

3L: Kéo ghế ngồi, mang theo Thập Tịch.

4L: Biên kịch nằm úp sấp sàn nhà (:).

5L: Tuyên truyền chui tầng hầm ngầm! Lầu trên cướp nhanh quá đi!

6L: Khóc ngất trong WC .

Lầu hai chính là trang trí Thanh minh quả tử, hầu như ở tổ kịch nào có cô trang trí cô đều ngồi vững trên sô pha. Danh xứng với thực vua sô pha vạn năm. Lầu ba chính là Lạc Thành.

Ngay sau một câu của Lạc Thành, bài post liền lệch hướng...

7L: tát hoa tổng công Lạc Thành thật cứng chùi, đoạt bằng ghế cũng không quên mang theo tiểu mỹ nhân nhà mình QVQ thanh máu trống rỗng!

8L: Thất ca! Tôi tới truyền máu cho ca QWQ.

9L: Bát ca, tôi cũng tới QAQ chứng kéo âm của Thập Tịch tiểu mỹ nhân thế mà khỏi rồi! Fan thật xúc động QAQ.

10L: Tường nứt ra khinh bỉ lầu trên chớ loạn nhận họ hàng (^) đúng không mười một?

11L: ...

12L: Tôi là Thập Tịch, bộ kịch này là bộ kịch tôi ra nhanh nhất từ khi vào giới tới nay, trong lúc đó không ít lần Lạc Thành đại thần đốc thúc. Tuy rằng tôi có chứng kéo âm, thế nhưng tôi sẽ cố gắng khắc phục! nắm tay .

13L: Lạc Thành đại thần đốc thúc cái này tràn đầy ý nghĩa – yêu thương được viết trên mặt (/).

14L: Chặc chặc chặc, lầu này lệch rồi! Các người thế mà không thấy Cán Sắc tiểu mỹ nhân, và Tầm thụ thụ còn có Túc Thiên đại đại sao!!

15L: Điểm chú ý của lầu trên lầu cũng sai lệch (nhún vai) chẳng lẽ không phải nên quan tâm kịch truyền thanh sao?

Vì vậy dưới sự nỗ lực của lầu 15 cuối cùng cũng kéo chủ đề chính trở về, bắt đầu có một ít người nghe xong bình luận kịch.

...

111L: Tôi à Lạc Thành, bộ kịch này là bộ ra chậm nhất từ khi tôi làm kế hoạch, bởi vì một con tiểu yêu tinh vài lần muốn kéo âm, đều bị tôi ngăn lại! Muốn kéo âm? Không có cửa đâu!

Vì vậy bài post thật vất vả trở về chủ đề chính lại sai lệch...

——.

Thập Tịch không kéo âm: A a a a a a a a.

Yên yên hoàng qua: móc mũi mỹ nhân sao vậy?

Hoa cúc nở rộ: nhún vai ai biết được.

Thập Tịch không kéo âm: Q Q Lạc Thành nam thần thật đẹp!

Thập Tịch Dĩ Thần: = = hần làm sao vậy?

Thập Tịch không kéo âm: Hần hần hần hần hần! Trước mặt nhiều người trong bài post kịch nói tôi là tiểu yêu tinh! Q Q thật cảm thấy thẹn!!!

Thập tịch không kéo âm: A a a a a a a a.

Thập Tịch Dĩ Thần:Sở đầu, chẳng lẽ hần chưa từng gọi cậu như vậy? Kịch động như vậy để làm chi?

Thập Tịch không kéo âm: che mặt hần gọi lúc không có ai và gọi ở trước mặt nhiều người không giống nhau mà!

Thập Tịch Dĩ Thần: Có lẽ là... Nói thành thói quen đi XD.

Thập Tịch không kéo âm: người ta xấu hổ

Im lặng trên lầu: Chặc chặc chặc, tiểu mỹ nhân cũng sẽ xấu hổ?

Thê Thê kiêm gia: (/) tà ác.

Thập Tịch không kéo âm: (^) tôi và Lạc Thành nam thần chỉ là quan hệ nam nam thuần khiết!.

Hoa cúc nở rộ: Quan hệ nam nam thuần khiết.

Yên yên hoàng qua: Phốc! Tiểu mỹ nhân lại bùng nổ!

Im lặng trên lầu: Tôi đã cầm xăng và đuốc!

Yên yên hoàng qua: $\Sigma(^\circ \circ|||)$.

...

Tưởng Thập không dự định để ý tới mấy cô em gái nhà mình, thật sự là rất không đành lòng nhìn thẳng QAQ.

Vì vậy cậu rất quyết đoán đi tìm Dĩ Thần quân nói chuyện riêng (/).

Thập Tịch: Dĩ Thần quân

Thập Tịch: Dĩ Thần quân...

Thập Tịch: Dĩ Thần quân!!!

Dĩ Thần: ... Có chuyện gì sao?

Thập Tịch: Cảm thấy thật là mất mặt phải làm thế nào?

Dĩ Thần: Có cái gì mà mất mặt XD

Dĩ Thần: Cậu không thích hẳn gọi cậu như vậy sao?.

Thập Tịch: o(/////////)q thực ra cũng rất tốt.

Dĩ Thần: Xem ra cậu thích hẳn =. =.

Thập Tịch: o(/////////)q cũng không rõ nữa.

Dĩ Thần: Không rõ cậu đổ mặt làm cái gì XD.

Thập Tịch: ((#) o(///) tôi mới không có như vậy?

Dĩ Thần: Quả thực ngu xuẩn đến không đành lòng nhìn thẳng đỡ trán

Thập Tịch: Tạm biệt! (^)

Tướng Thập đang ôm khuôn mặt hồng hồng, lăn lộn mấy vòng trên giường, sau đó vùi mặt vào gối.

Thực ra thì mình thích Lạc Thành nam thần đi! o(/////////)q

3. Chương 3

Lạc Thành: Tiểu yêu tinh, đợi đến khi tổ kịch chúng ta gặp mặt anh liền bày tỏ với em có được hay không?

Kịch truyền thanh Điện Nguyệt Hàn Sái vừa ra, Thập Tịch làm chủ dịch thụ xem như thích hợp, hơn nữa còn “cuối cùng không kéo âm”, người qua đường chuyển thành fan cũng càng ngày càng nhiều, đương nhiên dưới tình huống Thập Tịch vẫn kéo âm mà còn có thể thành fan thì đều là fan chân ái!

Thế nhưng fan càng nhiều, bị bôi đen cũng càng nhiều. Thập Tịch kéo âm, tiếng mắng thật ra cũng nhiều hơn.

Nhưng mà Tướng Thập đã lâu không có quan tâm, mấy ngày nay một mực trả nợ. Lên kế hoạch thu những âm thô còn thiếu. Từ sau khi quyết chí không kéo âm lần đầu tiên Thập Tịch hăng hái sau ba năm nhập giới. Trong vòng 3 ngày liền thu xong bảy tám bộ kịch chủ dịch gửi đi. Hơn nữa bị phản âm, cũng rất nghiêm túc thu lại gửi trở về.

Mấy ngày nay ghi âm tới tới lui lui, làm giọng nói đều bị khàn, đem phần âm thô cuối cùng đóng gói cho hậu kỳ, Tướng Thập mệt đến nằm úp sấp. Hơn nữa nói chuyện cũng có chút đau, hữu khí vô lực đi tới nhà bếp rót cho mình một ly nước ấm.

Sau đó không bao giờ ... nhận nhiều như vậy nữa .

Mở chim cánh cụt, liền phát hiện có nhiều người đang gõ mình.

... không phải mình đã nộp hết âm rồi sao? Nên phản âm cũng đều phản, vì sao còn có nhiều người gõ như vậy?

Tướng Thập mở phần trò chuyện với Lạc Thành đầu tiên, trả lời nam thần mới là quan trọng nhất! Những người khác để sang một bên.

Lạc Thành: Cậu thấy rồi?.

Thập Tịch:?? Nam thần anh đang nói cái gì? Vì sao tôi xem không hiểu?.

Lạc Thành: Sờ đầu, không có chuyện gì. Tôi sẽ xử lý.

Thập Tịch: Chuyện gì xảy ra sao?.

Lạc Thành: Cậu không cần phải xen vào, âm của cậu đều ghi xong?.

Thập Tịch: Ừ cuối cùng cũng ghi xong, giọng nói cũng khàn.

Lạc Thành: Uống nhiều nước, giữ gìn giọng nói

Thập Tịch: Ừ! O()O.

...

Tưởng Thập bây giờ cũng không hiểu ra sao, nam thần cuối cùng muốn nói cái gì nhỉ?.

Mở ra phần trò chuyện của mấy người bạn tốt, đều là lời an ủi.

“Người hồng thì thị phi nhiều, chút sóng to gió lớn ấy phải trải qua. Đừng khổ sở.”

“Trải qua bao nhiêu chữ bối, liền trải qua bấy nhiêu khen ngợi, nỗ lực lên!”

...

Tưởng Thập cau mày vào nhóm fan nhà mình, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, một hai người đều nói những lời như vậy an ủi mình?

Thập Tịch không kéo âm: Đã xảy ra chuyện gì sao?

Yên yên hoàng qua: Σ(° °|||) Không có việc gì! Các cậu nói có đúng hay không!.

Hoa cúc nở rộ: Đúng! Không có việc gì! Mỹ nhân không nên suy nghĩ nhiều quá!.

Thê thê kiêu gia: Ừ, mỹ nhân không có việc gì. Chứng kéo âm của mỹ nhân cuối cùng cũng chữ được rồi, giỏi quá!.

Thập Tịch không kéo âm: Các người đều không nói cho tôi có đúng hay không?!

Im lặng trên lầu: Các cô ấy chỉ sợ cậu biết sẽ khổ sở.

Thập Tịch không kéo âm: Các người gạt tôi tôi càng khổ sở.

Tưởng Thập thấy ngày hôm nay tất cả mọi người đều âm dương quái khí, tại sao lại cùng mình nói một ít lời an ủi, vì sao nam thần cũng khác thường như vậy, cuối cùng là làm sao vậy?!

Im lặng trên lầu: Đây này, mỹ nhân tự chọn vào xem đi bbs.jjwxc.net/index2.htm

...

anti Có vị đại đại coi thường tổ kịch nhỏ của chúng tôi a?

1L: Vị đại đại này nhận kịch ảnh chụp màn hình, năm ngoái cũng đã đồng ý nhận kịch. Kết quả bây giờ bảo là muốn trả nợ toàn bộ, tổ kịch chúng tôi lòng trần đây mong mỗi có thể nhận được âm thô, kết quả sao? Đại đại nếu không muốn nhận kịch thì có thể từ chối mà, nếu nhận mà không thu, đó không phải là chiếm toilet mà không thải sao?

2L: Tôi thật muốn biết lâu chủ nói tới ai...

3L: Hay là người ta đã quên? Không thể trách hần đi!

4L: Lầu trên là lâu chủ tinh phân đi! Ai biết có phải cô bịa chuyện hay không! Ảnh chụp màn hình có chứng cứ gì?

5L: Tổ kịch lớn đều có thể bao dung mỹ nhân chứng kéo âm, cô lại đi ra anti? Quả nhiên là tổ kịch nhỏ.

6L: Quần chúng không rõ chân tướng.

7L: Vài vị lầu trên không phải là lâu chủ tinh phân đi. Ha hã, ảnh chụp màn hình có hai câu có thể chứng minh cái gì?

8L: Ha hả, anti thật hay. Đã có chứng kéo âm còn nhận kịch làm cái gì!

9L: Đã sớm thấy vị đại đại cao cao tại thượng đó không vừa mắt!

Bộ kịch này Tưởng Thập còn có chút ấn tượng, nhưng mà mình chưa nói muốn nhận. Chỉ là khéo léo từ chối. Thế nhưng cái ảnh chụp màn hình này là chuyện gì xảy ra?

Tiếp tục xem xuống, ngực càng ngày càng lạnh, thì ra mình khiến người ta ghét như thế...

Xem đến lâu hai trăm đã không muốn tiếp tục xem xuống. Ở phần trả lời đánh một đoạn thật dài, lại xóa bỏ.

Tưởng Thập đóng lại, thoát chim cánh cụt, tắt máy vi tính.

Ngã xuống giường, dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị bôi đen... Chờ phong ba qua là tốt rồi.

Người tin tưởng mình vẫn sẽ tin mình như cũ, người không tin mình, giải thích nhiều hơn nữa cũng vô ích.

...

226L: Thập Tịch không phải là người như thế, kịch đã nhận em ấy sẽ luôn nhớ kỹ. Bởi vì mình có chứng kéo âm nên càng không thể quên. Về phần lâu chủ nói Thập Tịch khinh thường tổ kịch nhỏ, như vậy vì sao em ấy còn phải trả âm thô cho các tổ kịch mới? Mấy ngày nay em ấy một mực trả âm, giọng nói cũng khàn. Em ấy đối với những bộ kịch mình nhận đều giống nhau. Chứng kéo âm chính em ấy cũng đang cố gắng khắc phục, chuyện trả kịch mấy hôm nay cũng quá rõ ràng rồi. Dù thế nào, bất luận ra sao, tôi cũng đứng ở bên cạnh Thập Tịch. Thuận tiện nói một chút: 3L, 4L, 5L, 7L và lâu chủ cùng một địa chỉ ip. Còn nữa nhưng tôi sẽ không nói rõ.

Không biết có thể làm gì cho em, cũng không muốn để em thấy mấy thứ này mà cảm thấy khổ sở.

Đợi đến khi tổ kịch chúng ta gặp mặt anh liền bày tỏ với em có được hay không?

4. Chương 4

Lạc Thành: Lúc em khổ sở có anh cùng em, mặc dù là dùng một thân phận khác.

Dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị bôi đen, Tưởng Thập cam chịu mà nằm trên giường mười mấy phút đồng hồ cũng tốt hơn rồi. Mở máy vi tính ra, dự định tìm bạn tốt của mình nói lời cảm ơn.

Vừa mở chim cánh cụt ra đã nhận được tin nhắn của nam thần, Tưởng Thập vội vã mở ra.

Lạc Thành: Thập Tịch, cậu thấy được?

Lạc Thành: Sao lại thoát ra...

Lạc Thành: Thực sự khổ sở thì đi ngủ một giấc đi.

...

Tưởng Thập thật vui vẻ, nam thần quan tâm mình như vậy, có lẽ là mình có cơ hội đi?

Thập Tịch: Nam thần. Tôi trở lại.

Lạc Thành: Cậu có thể nói với tôi cái kia là chuyện gì xảy ra không?

Tưởng Thập vò tóc của mình, trả lời:.

Thập Tịch: Trước kia có tới tìm tôi, nhưng mà tôi từ chối, không biết ảnh chụp màn hình của cô ấy từ đâu tới.

Lạc Thành: Bây giờ cậu không còn là bạn tốt của cô ấy đi?

Tưởng Thập ngẩn người, hình như mình không có thêm cô ấy vào nhóm bạn tốt. Tìm tìm những nhóm khác, không tìm được.

Thập Tịch: Không có, có lẽ là cô ấy thêm tôi vào nhóm bạn tốt. Nam thần, đừng để ý những thứ này cảm ơn anh O()O

Lạc Thành: Nhưng mà fan của cậu đều rất tin tưởng cậu. Cậu phải cảm ơn các cô ấy mới đúng. Các cô ấy rất sáng suốt không có tham dự tranh cãi, chỉ là đem kịch gần đây cậu nhận post lên weibo còn có những thông báo nhận kịch trên weibo của cậu tổng hợp chỉnh sửa lại. Như vậy có thể chứng minh cậu cũng không có nhận bộ kịch kia. Trong lòng bây giờ có dễ chịu một chút hay không? Còn khó chịu không?

Thập Tịch: Nam thần, ngoại trừ những lần giục tôi giao âm đây là lần anh nói với tôi nhiều từ nhất QVQ.

Lạc Thành: Làm sao vậy?

Thập Tịch: Tôi có chút vui vẻ O()O.

Lạc Thành: Sờ đầu một cái.

Thập Tịch: (°°) nam thần, tôi đi cảm ơn nhóm em gái chờ một chút rồi lại trò chuyện!

Lạc Thành: Ừ.

Tưởng Thập che miệng cười trộm một lát, mới vào nhóm fan của mình.

Yên yên hoàng qua: Tiểu mỹ nhân còn chưa có trở lại, hiện tại tâm tiểu mỹ nhân nhất định rất đau đớn. Có lẽ đang len lén chảy nước mắt đi.

Hoa cúc nở rộ: Mỹ nhân gần đây chăm chỉ như vậy, ghi âm giao âm phản âm, giọng nói cũng khàn luôn QAQ thật đau lòng.

Thê thê kiêm gia: Vốn chuyện này chúng ta cũng có thể giải quyết, trên lầu sao cô lại đưa địa chỉ cho mỹ nhân

Im lặng trên lầu: Tôi không đưa, cô cảm thấy mỹ nhân sẽ không biết?

...

Thập Tịch không kéo âm: (°°) tôi đã về rồi! Cảm ơn các cô, moah moah lần lượt từng người!.

Hoa cúc nở rộ: Mỹ nhân Σ(° °|||) .

Yên yên hoàng qua: mỹ nhân, cậu khá hơn chút nào không?.

Thập Tịch không kéo âm: Tôi đã không có việc gì rồi còn được nam thần an ủi, thật ngượng ngùng o(/////////)q

Thập Tịch Dĩ Thần: Không sao là tốt rồi.

Thập Tịch không kéo âm: Dĩ Thần quân cầu an ủi QWQ.

Thập Tịch Dĩ Thần: Xoa nhẹ

Thập Tịch không kéo âm: o(/////////)q tôi đi tán gẫu với nam thần bai bai mọi người.

—.

Thập Tịch: Nam thần nam thần (°°) .

Lạc Thành: Ồ.

Thập Tịch: Tôi nghĩ tôi đã hồi máu sống lại đầu không choáng, miệng không khô, ngay cả nói cũng không đau nữa!!

Lạc Thành: Sờ đầu một cái.

Thập Tịch: O()O nam thần ngày hôm nay thật là dịu dàng.

Lạc Thành: Phải không? Tiểu yêu tinh.

Thập Tịch: ... Ta có thể thu hồi lời mới vừa rồi không $\Sigma(^\circ \quad^\circ|||)$.

Lạc Thành: Cậu cứ nói đi?

Thập Tịch: Nam thần moah moah (3) .

Lạc Thành: Ủ, moah moah.

Lạc Thành: Thập Tịch, tôi phải xuống.

Thập Tịch: Ủ, bai bai.

Tưởng Thập không nghĩ rằng nam thần sẽ xuống nhanh như vậy, nam thần không ở trên mạng cảm thấy thật nhàm chán. Tưởng Thập dứt khoát thoát chim cánh cụt. Tắt máy vi tính.

...

Đột nhiên chuông điện thoại di động reo, Tưởng Thập chậm rãi đi tới đầu giường, cầm điện thoại di động lên, thấy người điện đến, vội vã nhận.

“Lạc học trưởng...anh tìm em có việc gì sao?”

Giọng nói bên kia truyền tới làm Tưởng Thập cảm thấy rất quen thuộc, cảm thấy giống một người đặc biệt. Đặc biệt lúc anh ấy thấp giọng nói chuyện...

“Không có chuyện thì không thể tìm em sao? Mùa hè này trôi qua thế nào?”

“... Ủ, cũng không tệ lắm.” Tưởng Thập nghe mà sửng sốt, tại sao lại có một loại lỗi giác Lạc Thành nam thần đang nói chuyện với mình. Sửng sốt một chút mới trả lời.

“Giọng nói của em sao vậy? Không phải cả ngày đều trạch ở nhà chứ?”

“Ừ... ách xì, ách xì, ách xì.” Tưởng Thập đưa điện thoại ra xa một chút, hít mũi một cái. Chuyện gì xảy ra?

Tưởng Thập cảm thấy mũi dễ chịu một ít, mới đặt điện thoại di động lại bên tai.

“Tưởng Thập, có phải em bị cảm hay không?”

“Không có. Mũi có chút khó chịu.”

“Nhảy mũi một cái, có người nhớ người nhảy mũi hai cái, chính là có người nguyện rửa em nhảy mũi ba cái, chính là... em bị cảm.”

“Học trưởng anh thế mà lại tin mấy thứ này.”

Tưởng Thập hoàn toàn không để tâm đến chuyện này, cùng học trưởng nói chuyện vài câu. Đồng ý với anh sẽ tìm thuốc uống, mới cúp điện thoại.

Học trưởng cao hơn mình hai năm, đang học nghiên cứu. Ở trường học cũng rất chăm sóc mình. Dáng vẻ rất đẹp, nhưng mà vì sao anh ấy còn chưa có bạn gái nhỉ?.

Nhưng mà, giọng học trưởng thực sự rất êm tai QWQ.

Tưởng Thập si ngốc nghĩ, không biết Lạc Thành nam thần là người như thế nào?

5. Chương 5

Lạc Thành: Tưởng Thập, đi ra gặp mặt đi, nhớ em.

Tưởng Thập xác định là mình thích Lạc Thành nam thần, bắt đầu ngóng chờ buổi gặp mặt của tổ kịch.

Đã qua năm ngày từ chuyện bơi đen lần trước, trong năm ngày này giọng nói mà Tưởng Thập chú tâm bảo dưỡng cũng đã khá hơn. Ít ra lúc thức dậy vào buổi sáng cũng sẽ không cảm thấy tiếng nói khô khốc phát đau.

Chuyện đầu tiên làm khi rời giường là mở máy vi tính, đăng nhập chim cánh cụt. Đây là chuyện mà trạch nam nào cũng làm.

Nhắn tin chào buổi sáng ân cần thăm hỏi cho Lạc Thành nam thần, mới lảo đảo vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Ngày hôm nay nhất định phải xin số điện thoại nam thần! Tưởng Thập nắm chặt tay, ngồi trở lại trước máy tính.

Nhìn tin trả lời của Lạc Thành nam thần, bùm bùm gõ chữ.

Thập Tịch: Nam thần! Ngày hôm nay ngàn dặm không mây, khí trời mát mẻ, có thể cho tôi số điện thoại di động của anh không? =3=.

Đánh chữ trong khung đối thoại xong, nhìn thoáng qua, cảm thấy không được. Xóa bỏ!

Thập Tịch: Nam thần nam thần, chúng ta đã biết lâu như vậy anh còn không có cho tôi số điện thoại di động! (^)

... Như vậy cảm thấy mình có chút gấp gáp, một chút cũng không rụt rè!! Xóa bỏ xóa bỏ!

Thập Tịch: Nam thần, chúng ta cũng sắp gặp mặt, anh còn chưa cho tôi số điện thoại di động của anh(/////////)q

Thập Tịch nhìn lại một lần, ừ, câu cú không có vấn đề, ừ... Không có sai chữ. Xem xem, lý do này rất được! Khen ngợi trí thông minh của mình hai trăm ba mươi ba lần =+=, sau đó lập tức gửi đi.

Tưởng Thập bắt đầu ngóng đôi mắt – trông mong chờ trả lời.

Nhưng mà 1 phút trôi qua...

Nhưng mà 3 phút trôi qua...

Nhưng mà 5 phút trôi qua...

Thập Tịch: Nam thần nam thần anh không ở đó sao, meo? QVQ

Thập Tịch: Nam thần anh tức giận sao? Đừng không để ý tới tôi mà! Cùng lắm thì tôi không hỏi anh số điện thoại di động. QAA

Tưởng Thập cắn môi, tuy rằng số điện thoại di động rất quan trọng, có số điện thoại di động cảm thấy khoảng cách lập tức gần hơn không ít, nhưng mà vì vậy mà bị nam thần chán ghét thật không tốt! QAA Lạc Thành nam thần chưa bao giờ tiết lộ về chuyện của mình, chắc chắn sẽ không dễ dàng cho số điện thoại di động như vậy! QAA mình thật đường đột! Có thể yêu cầu xóa đi làm lại không? .

Thập Tịch: Nam thần tôi sai rồi!

Lạc Thành: ...

Lạc Thành: 139.

Tưởng Thập ngẩn người, một lát sau mới phục hồi tinh thần lại, lập tức mừng rỡ như điên!! Nam thần gửi số điện thoại di động cho mình!Q Q! Nam thần thể mà lại cho mình số điện thoại di động!!! Nam thần cuối cùng cũng cho mình số điện thoại di động rồi (/ lalala!

Thập Tịch: Nam thần (°°) thì ra anh không tức giận! Tôi còn tưởng rằng tôi chọc anh không vui về vòng tròn

Lạc Thành: Tiểu yêu tinh...

Lạc Thành: Muốn gặp mặt không? Tôi ở dưới tàng cây chương trong công viên Hồ Đông chờ cậu.

Thập Tịch: sdguiwlqdbgs wd

Lạc Thành: Làm sao vậy, không muốn?

Thập Tịch: Rất rất rất hưng phấn mà thôi (°°) nam thần tôi rất thích anh!

Lạc Thành: ... Thực sự?

Thập Tịch: điên cuồng gật đầu .

Lạc Thành: Sờ đầu một cái, cậu qua đây đi.

Thập Tịch: Lập tức đi ngay (°°) nam thần chờ tôi nha.

...

Lạc Dĩ Thần bỏ điện thoại di động vào trong túi tiền, nghiêng người dựa vào cây chương, nhìn cửa vào công viên, thất thần thật lâu...

Tướng Thập, em ấy không nhớ rõ số điện thoại di động của mình...

Lạc Dĩ Thần quả thật có tư tâm, thấy Tướng Thập muốn số điện thoại di động của mình, vốn là có thể gọi một số khác cho cậu, thế nhưng anh không có. Chỉ đem số mình thường dùng, số này Tướng Thập cũng có lưu trong điện thoại di động gửi qua cho cậu.

Thế nhưng, em ấy không nhớ rõ số điện thoại của mình...

Cứ như vậy không suy nghĩ kỹ càng đã hẹn người ra, có ổn hay không? Có trách anh lừa dối cậu lâu như vậy hay không.

Thập Tịch vẫn gọi mình là nam thần, thế nhưng đó là dưới tình huống không biết mình là Lạc Dĩ Thần. Nếu quả như thật sự gặp được, có thể thất vọng hay không? Nam thần trong lòng thế mà lại là học trưởng của mình, cảm giác lập tức tiêu tan... nghĩ cũng không dám nghĩ.

6. Chương 6

Lạc Thành: Anh yêu em, Tướng Thập.

Tướng Thập không kịp chờ đợi đã muốn đi đến công viên Hồ Đông gặp Lạc Thành, sau đó dừng lại ở cửa, vuốt vuốt...đầu tóc lộn xộn, chạy vội vào phòng vệ sinh, chải vuốt lại mái tóc.

Tướng Thập vừa chải đầu vừa nhìn mình trong gương, ừ, thoát nhìn rất manh! May mà mình thông minh, còn nhớ kỹ phải thu thập bản thân lại một chút, nếu không cứ như vậy lỗ mãng mà đi gặp nam thần, nhất định sẽ lưu lại ấn tượng xấu với nam thần...

Cũng được cũng được, Tướng Thập hít sâu một hơi, từ từ thở ra.

Nhìn cái gương lộ ra một nụ cười.

Thực ra cười rộ lên như vậy càng đẹp mắt o()

Nếu mình thích nam thần, thì nhất định phải đuổi nam thần tới tay! Tướng Thập nắm chặt tay, xoay người rời khỏi phòng vệ sinh.

...

Biết nam thần ở trong công viên chờ mình, cho nên Tưởng Thập trực tiếp đi qua, không thể để cho nam thần chờ lâu lắm.

Khoảng chừng năm phút đồng hồ sau đã đến, trả tiền, xuống xe.

Đứng ở cửa vào công viên, hít sâu một hơi. Mới chậm rãi đi vào.

Buổi sáng có không ít người tản bộ trong công viên, thế nhưng Tưởng Thập vừa liếc mắt liền thấy được bóng dáng cao ngất đứng ở dưới tàng cây chương. Anh đang cúi đầu xem đồng hồ, có lẽ đang chờ đợi người.

Đó chính là Lạc Thành nam thần đi!

Tưởng Thập có chút hưng phấn, nhưng lại không muốn mất mặt ở trước mặt nam thần, giả bộ không thấy, chậm rãi đi về phía trước.

Lúc đi tới bên cạnh anh thời gian, mới cẩn thận gọi một tiếng: “..... Lạc Thành?”

Lạc Dĩ Thần không có chú ý lắm, nghe được có người gọi mình, ngẩng đầu, liền thấy Tưởng Thập mở to hai mắt, gương mặt không thể tin tưởng...

Lạc Dĩ Thần nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng. Cho thấy thân phận của mình.

Tưởng Thập điều chỉnh tốt vẻ mặt của mình, hít sâu một hơi, mới nói: “Lạc học trưởng, sao anh cũng tới nơi này. Là đang chờ ai sao? Thật là trùng hợp, em cũng vậy.”

“Ừ, anh tới chờ em.” Hai tay Lạc Dĩ Thần đặt trên bờ vai có chút gầy gò của cậu, bình tĩnh nhìn cậu.

“...” Tưởng Thập chưa bao giờ đem nam thần cùng học trưởng liên hệ với nhau.

Thì ra học trưởng là Lạc Thành nam thần, Lạc Thành nam thần là học trưởng!!!

“Học trưởng..... anh gạt em đúng không. Anh đùa à?” Bây giờ trong lòng Tưởng Thập hỗn loạn, cậu thích Lạc Thành nam thần, thế nhưng vì sao bây giờ Lạc Thành nam thần biến thành học trưởng của cậu lại làm cho cậu khó có thể tiếp nhận! Tuy rằng học trưởng rất đẹp trai, nhưng mà cậu chỉ coi anh ấy là anh trai!.

“Em không thích anh sao?” Lạc Dĩ Thần buông cậu ra, thở dài.

Tưởng Thập không biết trả lời như thế nào, nói lung tung một hồi: “Không phải, em thích Lạc Thành nam thần. Em thích anh! Thế nhưng học trưởng, em vẫn coi anh là anh trai...em nghĩ... Chúng ta...”

“Thế nhưng anh không có xem em là em trai. Anh yêu em, Tưởng Thập.” Lạc Dĩ Thần rất muốn ôm Tưởng Thập vào trong lòng.

“Từ lúc em lạc đường ngày nhập học, anh thấy em đã muốn giúp em một chút. Lúc đó anh liền suy nghĩ, cậu nhóc này sao ngốc như thế. Nhưng mà còn rất ngoan. Trùng hợp có một lần anh gặp em đi bộ thể dục buổi sáng, Vì vậy anh chỉ muốn cùng em. Khi đó em nói với anh rất nhiều, bao gồm việc em thích nghe kịch truyền thanh. Còn có ...em vô cùng sùng bái một cv, lúc em nói tên anh gây giận cả người. Không nghĩ tới em là fan của anh. Lại càng để ý em hơn một ít. Nhưng mà, chúng ta quen biết hơn hai năm, em thế mà không có nhận ra giọng của anh. Em quả thật là có chút ngốc.” Lạc Dĩ Thần thấy cậu phồng má, không khỏi xoa xoa đầu cậu.

“Anh đây là đang bày tỏ sao? Có ai bày tỏ mà nói người ta ngốc sao! Soa bình!” Tưởng Thập tức giận nhíu mày. (Khi mua hàng trên mạng, người mua và người bán có thể nhận xét qua lại lẫn nhau. Hảo bình, trung bình và soa bình. Soa bình là mức đánh giá thấp nhất).

Nói thật đi, mình không phải không có hảo cảm với Lạc học trưởng, thế nhưng học trưởng đối với mình thật sự là thật tốt quá, mình vẫn luôn coi anh ấy là anh trai. Dù sao mình là gay không có nghĩa là người khác cũng vậy. Tưởng Thập vẫn cho rằng học trưởng là thẳng.

Lạc Dĩ Thần cười buồn: “Em không trách anh gạt em?”

“Hừ, sau này anh mà để cho em biết anh còn có cái gì gạt em... Chúng ta liền tuyệt giao!” Tưởng Thập cố làm ra vẻ mà siết nắm đấm.

“Cho nên em đồng ý rồi...” Lạc Dĩ Thần ngẩng đầu nhìn trời... Còn gạt cái gì không nhỉ...

“Khụ, thực ra Dĩ Thần quân cũng là anh.” Lạc Dĩ Thần có chút ngượng ngùng, vốn chỉ là khoác một áo may-ô tiến vào nhóm fan...

Tưởng Thập: ...

“Được rồi, không còn có gì gạt em.” Lạc Dĩ Thần cười cười, kéo tay Tưởng Thập lôi người đi.

Trong đầu Tưởng Thập loạn hơn, Dĩ Thần quân.. Dĩ Thần quân là học trưởng... Học trưởng là Lạc Thành nam thần... Lạc Thành nam thần là Dĩ! Thần! Quân!

Trời ạ! Nam thần của tôi là fan của tôi! ## tuy rằng lúc đầu có chút không quen, nhưng sau khi tiếp nhận lại cảm thấy thật moe!

Tưởng Thập vội vã bỏ bàn tay của nam thần ra, trừng mắt liếc anh: “Anh thế mà lại giấu diếm em lâu như vậy! Em mặc kệ! Trước tiên tuyệt giao ba phút đồng hồ!”

Lạc Dĩ Thần: “...”

“Uhm.”

Lạc Dĩ Thần mới không nghe theo cậu, kéo người đến chỗ vắng, bây giờ có thể làm chút chuyện...

Thì ra học đệ cũng thích mình.

Không có gì tốt hơn!

Tưởng Thập, em biết không? Anh thầm mến em hai năm.

Em ngốc như thế, thành tích cũng không ưu tú, thế nhưng anh yêu em.

Em thích, anh tặng em. Bởi vì anh yêu em.

Bởi vì anh yêu em, cho nên anh yêu em.

Thật ra yêu cũng không cần lý do.

Lạc Dĩ Thần nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tưởng Thập chột đồ bưng, mới buông cậu ra.

Ghé vào tai cậu nói: “Tưởng Thập, anh yêu em, rất yêu rất yêu.”

-THE END-

Cảm ơn bạn đã xem ^3^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-than-anh-khong-the-nhin-nham>